

عنوان مقاله:

تصویرپردازی از دانشگاه آینده و معرفی الگوی برتر برای آموزش عالی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ در دانشگاه اسلامی، دوره 12، شماره 42 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

کتایون خورشیدی حسینی - دکترای مدیریت دولتی، گرایش مدیریت منابع انسانی. دانشگاه تهران. تهران، ایران.

علی اصغر پورعزت - دکترای مدیریت دولتی خط مشی گذاری عمومی. استاد گروه مدیریت دولتی دانشگاه تهران. تهران، ایران

حسن زارعی متین - دکترای مدیریت منابع انسانی و رفتار سازمانی، استادگروه مدیریت دولتی و امور عمومی، دانشگاه تهران

حمیدرضا یزدانی - دکترای مدیریت دولتی، گرایش تشکیلات و روشها. استادیار گروه بازرگانی و کسب و کار، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر، تصویرپردازی از دانشگاه آینده و معرفی الگوی برتر برای آموزش عالی به منظور استقبال و ساخت آینده و کمک به ذی نفعان برای آفرینش آینده مطلوب در افق بلندمدت بود. روش: از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۲۴ نفر از خبرگان، صاحب نظران، سیاستگذاران، مدیران دانشگاهی و نمایندگان زیرنظامهای مختلف آموزش عالی که با روش نمونه گیری گلوله برفی انتخاب شدند و تجزیه و تحلیل داده های گردآوری شده با تکنیک تحلیل تم، عوامل موثر کلیدی و مهم ترین پیشرانهای آینده آموزش عالی شناسایی شد. برای تعیین اعتبار و روایی مصاحبه ها، از معیارهای گوبا و لینکلن و برای محاسبه پایایی، از روش بازآزمون استفاده شد. پایایی ۹۵/۸۸ درصد، نشان از قابلیت اعتماد کدگذاری مصاحبه ها داشت. اعتبارسنجی عوامل کلیدی از طریق نسبت اعتبار محتوا، انجام و در نهایت، ۱۹ عامل کلیدی شناسایی شد. برای تعیین سناریوهای آموزش عالی با استفاده از مدل پیتز شوارتز و بر اساس رتبه بندی و نمره دهی عوامل کلیدی و پیشرانهای شناسایی شده بر اساس اهمیت و عدم قطعیت (طیف یک تا ۱۰)، از طریق تکمیل پرسشنامه توسط خبرگان، در نهایت دو عامل کلیدی شناسایی و بر اساس آنها سناریوها تدوین شد. یافته ها: از بین عوامل شناسایی شده، دو عامل «طراحی و به کارگیری شیوه ها، سیاستها و راهبردهای مدیریتی موثر در آموزش عالی» و «میزان مداخلات دولت و نهادهای متعدد و موازی در آموزش عالی»، به لحاظ اهمیت و عدم قطعیت، رتبه بالاتری به دست آوردند که بر مبنای قرارگیری شان در محورهای ماتریس، روایتیهای چهار سناریوی فرهنگمند، مبتکر، واپسگرا و درهم شکسته تدوین شد. نکته مهم این چهار سناریو، فراهم آوردن تصویری از آینده دانشگاهها و دانشگاههای آینده به منظور بهره گیری از آن در سیاستگذاری ها و برنامه ریزی ها و شناسایی ویژگی های دانشگاههای آینده در افق بلندمدت است. نتیجه گیری: سناریوی آموزش عالی فرهنگمند به عنوان سناریوی مطلوب، می تواند باعث پیشرفت آموزش عالی شود و در مقابل، سناریوی آموزش عالی مبتکر تا حدودی و دو سناریوی آموزش عالی واپسگرا و درهم شکسته به میزان بالایی می توانند نظام آموزش عالی را با چالش مواجه کنند.

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، آینده پژوهی، تصویرپردازی، سناریونگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1504279>

